

רבי שמעון פתח ואמר, (ישעה לו) הן אראים צעקו חזאה מלאכין שלום מר יבקין. הן אראים אלו מלאכין עליונים. צעקו באותה שעיה ורצו לעמוד על אותו הדבר, שכתוב (בראשית ט) ויוצא אותו החוץ, לבן צעקו חזאה.

מלאכין שלום - אלו אוטם מלאכים אחרים שהיו עתידים ללקת לפני יעקב, ובשביל יעקב הבטיח להם שלמות הקדוש ברוך הוא, שפטותם (שם לו) וייעקב החלך לדרכו ויפגע בו מלאכין אלהים. ואלו בקראו מלאכין שלום, כלם בכו בשראו את אברהם שעוזר את יצחק, והודעונו עליונים ומחנותים וכולם על יצחק.

ויקרא אליו מלאך ה' וגנו. מפסיקطعم בינייהם, שאין אברהם הآخرון הראשון, הראשון לא שלם. הآخرון שלם, הראשון לא שלם. כמו זה שמואל שמואל - הآخرון שלם, הראשון לא שלם. הآخرון נביא, הראשון לא נביא. אבל במשה משה אין הפסק טעם, מושם שמויום שנולד לא זהה מפניו שכינה. אברהם שכינתא. רבי חייא אמר, כדי לעודרו לוחם אהרת, במעשה אחר, בלבד אחר.

רבי יהודה אמר, נגמר יצחק והמתעללה ברצון לפני הקדוש ברוך הוא כרים קטרת הבשימים שפרקibus הפהנים לפני פעמים ביום ונשלם הקרבן. שהרי צערו של אברהם היה בשעה שנאמר לו אל תשלח ידו אל הנער ועל מעש לו מואה, חשב שקרבנו לא נשלם ולחנום עשה וסדר הכל ובנה מזבח. מיד:

ונישא אברהם את עיניו וירא והגה איל אחר

רבי שמעון פתח ואמר (ישעה לו) הן אראים צעקו חזאה מלאכין שלום מר יבקין. הן אראים אלין מלאכין עליאי. צעקו בההייא שעתה ובכו לקיימא על ההיא מלה דכתיב, (בראשית ט) ויוצא אותו החוץ. בגין מה צעקו חזאה.

מלאכין שלום. אלין אנון מלאכין אחראין דהוו זמינים למיחך קמיה דיעקב ובגיניה דיעקב אבטח לוון שלימי, קדרשא בריך הוא. דכתיב, (בראשית לו) ויעקב הלק לדרכו ויפגע בו מלאכין אלהים. ואلين אקרון מלאכין שלום, פליהו בכו כד חמו ליה לאברהם דעקיד ליה ליצחק, ואזדעוזו עליאי ותפאין וכלהו עליה דיצחק:

ויקרא אליו מלאך יי' וגנו, פסיק טעםא בגויהו, דלאו אברהם בתראה בקדמאתה. בתראה (דף קב ע"ב) שלים קדמאתה לא שלים. בגונא דא שמואל שמואל, בתראה שלים, קדמאתה לא שלים. בתראה נביא, קדמאתה לא נביא. אבל משה משה, לא פסיק, בגין דמיומא דאותיליד לא עדידי מגיה שכינתא. אברהם אברהם. רבי חייא אמר בגין לאתערא ליה ברוחא אחרת בעובדא אחרת בלבआ אחרת.

רבי יהודה אמר אתבריר יצחק ואסתליק ברעותא קמי קדרשא בריך הוא כריהא דקטורת בוסמין דקרבון כהנייא קמיה, תרין זמינים ביומה ואשתלים קרבונה. דהא צערא דאברהם היה בשעתה דאתمر ליה אל תשלח ידה אל הנער ואל מעש לו מואה. חשיב דקרבניה לא אשתלים ולמגנא עבד וסדר פלא ובנה מזבח. מיד.

ונישא אברהם את עיניו וירא והגה איל אחר